[illegible]

௫௮. காவிரியப்பூம் பட்டணத்தில் அருபதுனாயிரம்
அதில் நவகோடி செட்டியார் அரபது
வீட்டுக்கு மேல்மையாய இருந்து அவர
வீட்டில ஆயிரம் மககுதமல
கலசு
இருந்தது கண்டு யெல்லாரு வீட்டில்
தங்க கலசம்க முதிர இருந்தது கண்டு
யெண்ணவுங்கள வீட்டில ஒண்ணு கருத்தமாலகை
க்கிரதென்றும் கொள்க்க ஆமாம யெல்லாரு
சொத்துக்கு லச்சம கோடி யென்று கணக்கு
இருந்தது கோடிக்கு ஒரு கலசமக்கு
முகுத்துபபட்ட தென்றும் சொல்ல அது அறி
ந்து நான் யெதிரண கோடி யென்று கணக்கு
அறிந்து கமுக்குப போடு ரென்று அதுபம
ராசா அறிந்து கேக்கும காலயில் ஆளைவந்
௫௯. து சக்காய ருகபபனுக்கு தெரவியம
குடுவென்று கெளக்க இது யென்ன விபரி
யம் யென்றும் கெள்கக பொண்ணை கெளக்கிற
வாயில புளியங்காயெ கேட்டடென்று செட்டி
யார சொல்ல ராசாவுக்கு ஆச்சரியம தெரணி
கோட்டத்தில பத்து கப்பல வந்தத் தானம கத்த
தொரபபெனுடம சொனனல வுணக்கும
வேணுமல நாளையக்கு வாவென்று சொல்ல
ராசா பத்து ஆயபது ஆள்களை கூட்டி
கொண்டு செட்டியாரயிடத்தில வரும் போது
இந்த ஆள்களை கண்டு யெல்லாம மாறியை
தொரந்து வை

௲௱௰. டடால் கூட்டா தென்று யோசினை பண்ணி
கொட்டி முத்து மாழிகையை தொரந்து
விடா அந்த இனபது ஆள்கள்
வழித்துக கொண்ட அது ஒரு மலையா
ய் குமிந்து கொட்டகை ஞசாலைக்கு ஒரு
சோற்க்கையுண்டாகி அவனை பணிந்து
பொது நீங்கள் சிமை யாது படட சாவுயெங்
களை பணிந்து பொது யெங்களுக்கு தோஷ
மென்று சொல்ல வுஙகளை நான பணியவில்லை
வனுடதில் அந்த யெட்டுலச்சிமியை
நான் பணிந்த தெனெனறு சொல்ல அந்த
திரவியததை கணக்கு பாறப மெனறு
சொன்னதில் அது யெனக்கு கண் தெரி
வில்லை வுண்ணிட தொரவியத்தை யெடுத்து
க கொண்ணு

௲௱௧. மெனறு சொல்லா ஞசாவும் கூட வந்த
ஆள்களும் பொருதுக்கும பணம் பொரப
படா அப்படி போகக்கூடாதுனறும சொல்
லா அந்த ஆள்களுககு சமை யால் சாமபாடு
ம போட்டுறு சாலைக்கு வேணடிய சபபினை
செய்து அனுப்புங்காலத்தில் பொரா போது
நியயியெத்தினை கோடி திரவியம் இருந்த
போதிலும வெஙகாயம விறக்கும செட்டி
யார யெனறும சொன்னதில் செட்டியாரக்கு
மன வருத்தமவந்து அறுபதினாயிரம
பேறை நீஙகளைபதி ரூகுனைககும காட
வைக்கப்பாட தென்று ஆடர பண்ணி நார

அந்த படிக்கி ஒருவரும் கடை வைக்கமல்
இருந்தா

௬௨. படியாலெபட்டணத்தில் அரிசி பருப்பு உப்பு
புளி சகல சரக்கு இல்லாமல் இருந்து சன
ங்கள் வெகு அவதிப்படாகுடியான வெளகளை
சேராந்து ராசாவயிடத்தில் முறையிடா அப்
பொ ராசா அனகவாத்தியத்துடனெ சேவ
கொடிகாரயண செட்டியார இடத்திலெ
அனைகம வாத்தியத்துடனெ ராசா வந்தா
ர அபபொ செட்டியார எனக்கு யெனது
கு யென்று சொல்லா அப செட்டியார கேள
க்க ராசா யெனகு மணுப்பு குடுக்க வேணு
மென்று கேட்டார அதுக்கு செட்டியா
சொல்லுவார பயிதந்திய ராசாறகனெகாஙகள

௬௩. சொன்னபடி கேட்டைதில காஙகள கடை
யை தொரந்து விடச சொல்லுவொம
மென்று சொன்னரகள் அப்படியே
ராசா மேல் மிசை மொட்டை யிட்டுகொண
டு பெண வேசம் பொட்டு தயை சுதத் ஆடி
வந்தையாய அபபொ ராசா பெண வேசம
பொடடு விசிக்குமயயி யெழுதி சுயை
சுதகி ஆடிவந்தய யென்று சொலல
அப்படியெ ராசா ஆடிவந்தார

அப்பொ செட்டியார் அரபது ஆயிரம்
பேரும் அமைபத்து ஆருசேத்து ராசாக்களு
ம பட்டணத்திலயுண்டாகிய சனங்களும் வந்து
வேடிக்கை பாரக்குபோது ராசா சுவை சுத்தி
ஆடிவந்தார் அப்பொ நீங்கள் அப்பொ
சாகு. கடைகளை தொரந்து விறப்பினை செய்ஙகள
யென்று நவகொடி செட்டியார் சொல்லி
கடைகள் விரய்பினை ஆய் இருந்து ராசாவும்
செட்டியாரு அண்ணை தம்பி ஆயி இருந்து
செட்டியாருக்கு சொல்ல
ஒருகாழ் ராசா செட்டியாருக்கு சொல்ல
அது யென்னவென்று கேள்க்கவுங்கள்
அது யென்ன வென்று கேள்க்கவுங்கள்
வுடைய புத்திர காமியும் மாகத்திலெ
செ செய்து மாகதுப் பிளளையாரும் வந்து
யென்னிடா சொற்பபணத்தில் வந்து சொல்
லகு கொட டை நெனாயம் ராசா சொன்னார்.
அது நம்மளுக்கு பேசும் தெய்வம் அது
சொன்னது மெயன்று யெல்லோரும் சேர
ந்து அதுக்கு பொங்கல் அவிசெக
செயன்று ராசா சொன்னார அது பிரகாரமாக
காபுரியப்பட்டணத்தில்
சாரு அரபது ஆயிரம் வீடு செட்டிமாரகள்
சேரந்து கோட்டைக்கி பொங்கல் வைக்க
பொகுங் காலத்தில் குளந்தை குஞ்சு யெடு
த்துக் கொண்டு போக பள்ளிக்கூடத்து
பிள்ளைகளுக்கு ம வேண்டிய ஆபரணங்களு

குடுத்து அரிசிப்படியும் குடு அனுப்ப அந்த
பிள்ளை ஐயனொரு பள்ளிக் கூடத்துப் பிள்ளைகள்
அரிசி பருப்பு காய்கறி வகையரல் கொண்டு
போயி குடுங்க யென்று சொல்ல அப்படி
பிள்ளைகள் போய் அய்யருக்கு படிக் கொண்டு
பொய் இருந்ததில் வாத்தியார் பிள்ளைகளை
நிறுத்தி வைத்து இருந்து ஒருமை மடுத்தி
விடவேணு மென்று சொன்னதில் பிள்ளைகள்
வந்து சேர்ந்தது அப்பொது கோட்டைக்
குள்ளெ செட்டிமார்

சுரு. கனையும் அவ்வா வீடு சனங்களையும் கொள
நதை பேர்யோர்களையும் கோட்டையில்
வெட்டுப படுகிற தென்று சேதி தெரிந்து
நாமளுமசுக பெரிகவிபாட இருக்கி
மென்று சொல்லி பிள்ளைகளும் வாத்தியா
ரும் மேல்திசை நோக்கி வரும் பொது
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் இருந்து படை
ஆனை படை சேனை யெருந்து வருங்காலத்
தில் காவேரி ஆற்றி கரையருகெ வரையில்
துணைனீர் இருகரையாய் பொகுங் காலத்தில்
அப்பவெயேடு யெடுத்தாணியும் யெடுத்து
யெழுதும் போது கங்கைதிரண்டதில்ல
கன்னி அழிந்ததில்லை பொன்னி கவண்ணா

கிடககபொமொலக மாதுவெ கரை கடக்ககாண
கூறு யென்றும் சீட்டை யெழுதிய பொட்டா தண்ணீர
விறிந்து பொக பிள்ளைகளும் வாத்தியாரும்
கரை யேறி வந்து விட்டார்கள் பிள்ளை பொகுது
யென்றும் படை திரண்டு வந்து அதின் கரை
யைப் பார்க்கிற பொது காகம் குருவிகள் பறக்க
முடியது அப்பொது படைகள் பொய் விட்டது
யென்னைக்கி இருந்தாலு அயிரு வம்முசம்
அழியாதுக்கு இல்லை யென்றும் சொல்லிவிட்டு
படைகள் கள் போயி விட்டது அதுக்கும்
பின்னிட்டு வாத்தியாரும் அந்த ஐயனாம
கட்டிக் கொண்டு பழைய கோட்டைக்க
தி வந்து காவியப்பட்டணத்தில் ஆண் பெண
அத்தினையும் ஜ்சாவெட்டி இறந்து பொய்
கிடக்கிறது நான் கட்டிக்கொண்டு வந்
தென் இந்த அயினூறு பிள்ளைகளுக்கு
ஒரு விடியல் சாப்பாடு பொடா முடியுமா
வென்று சொன்னதுக்கு நாங்கள் பத்துப்
பேரும் யொசினை பண்ணி நாங்கள சொன்ன
துண் பெறில் நீங்கள இந்த பிள்ளைகளுக்
கு சாப்பாடு பொடுங்கள் யென்று பட்டக்
கார சொன்ன வசனத்தை கெட்டு வீட்டுக
கு ஒரு பிள்ளைகளாய் சாப்பாட்டுக்கு விட்டு
பட்டக்கார அந்த பிள்ளையை பள்ளியில
வைய்த்து வாத்தியாருக்கு சாப்பாடு
தண்ணீர முதலான வகைகளும் குடுத்து

வந்து இருக்கு நாளில் பிள்ளைகள் யெல்லா
௬௯. ஆண்மையாய் நீங்கள் பாடாபடிக்க விளையாட்டு
கள் இருப்பது நாலெ நாமள் இனிமேல் யெங்
கை பேய் பிளைக்கிறதென்று வாத்தியார
பிள்ளைகளை கேட்கும் போது நாங்கள்
ரொக்கம் பணம் கொண்டு வரவில்லை
யென்று பிள்ளைகள் சொல்ல அப்பொது
வாத்தியார் கேட்டார் உங்கள் மேல
இருக்கும் வெள்ளிக்காப்பு கொலுசு
அரணாக்கயரும் குடுங்கள் யென்று
கேட்டதில் பிள்ளைகள் கழட்டிக்குடுத்து
அதை வாங்கி கொண்டு ஒரு இரண்டு
விருகன் வாங்கி பிதம்பர பட்டு வாங்கி
அயிரண்டு பயமி தெச்சு அந்தின்
துறைக்கிக்கட்டிபபோய்
௭௰. கிருநேசிகளை பொறுக்கி பையியில் கட்டி
முத்திரை போட்டு பள்ளிக்கூடம் ஆசார
த்தில அடுக்கி கொண்டு இருக்கையில
தண்ணீர்க்கு வர பேர்கள் இதிலயென்ன
இது தென்றும் கேட்டாபோது அதுக்கு
வாத்தியார சொல்லுவாறுகள. மகாராசா
வீட்டு பிள்ளைகள் வரும்போது ஒரு பைய
திரவியத்தை கொண்டு வந்த தென்று சொல்ல
அது கேட்டு அந்த வாத்தியார் சொல்லுவார
இந்த பிள்ளைகள் அயஞாறு பிள்ளைகளுக்கும்

ஸ்ரீனற ஞ் சாதி வசிகருக்கு க்கு கொடுக்கால
மென்று வாகுதாயர் சொலல

எக. அபபடியெ அந்த அயிஞாரு பிள்ளைக்கி
தேவ ரதிர வங்கு சத்தில் கலியாணம
செய்து அவாகளுக்கு கொலம் கோத்திர
ம தெரியாலவாத்தியாரை கேள்க்கசிவா
கொத்திரம் மென்று சொல்லிகிணா ஆண
தின பெரில் அவர்கள் யெங்களுக்கு பரியம்
செலவு கொடுக்க வெணு மென்று கெள்க்க
அப்பொது பத்திர காழியை தூயெ நான் கேட்ட
வர குடுக்க வேணும் இல்லாத போனால்
யென் உயிரை யொக்கு அடிப் பென்று வாழை
யுதம் யெடுத்து ஓங்கும் போது பத்திர
காழி வாளை கையிலி பிடித்து அந்த கிளிஞ்சி
பலனு ஆயி இருக்குது

எஉ. யென்றும் சொல்லி பிறப்பங்க கொடும் குரு
ஞாரு மாத்திரை கொடு கொண்டு அந்த
மையை யெடுத்து குடுயென்று பத்திரகாழி
சொன்னாள் அப்படி சொரணை மாயி,
இருந்து பிள்ளைகள் வகைசையாய நிருத்தி
குடித்தார்கள் அதிர்க்கு நம்மளுக்கு
தாயும் தகப்பனு இல்லாது நாலெ நம்மளு
க்கு படிக்க வைய்ந்த குருவும ஆயி

9.

அதை பாதியை குடுத்து இருங்கள் யென்று
சொல அந்த தலமுறைகதித்தான இருக்கு
மெ பிள்ளைக்கு சொல்ல நம்ம களைக்காரத்து
க கொண்டதிருக்கு சந்திரன் சூரியன் நம்ம
ஜிறது வம்மிச வள்ளவறைக்கும்

ஏரு. தலகட்டுக்கு அரு இரண்டு குடுத்தும் கலி
யாணத்துக்கு மாப்பிளை வீட்டு ஒருபணமும்
பெண் வீட்டுக்கு ஒருபணம் குடுத்து வரு
வொமாகில காப்பரு அரிசி குடுத்து வரு
வொம் மென்று சொல்லி கையயெழுத்து
செய்து குடுப்பொமாகவும் இந்தபடிக்கி
யெங்கள் மனோ ஈசியினாலெ சமையா சாதன
பத்திர யெழுதி கையயிலெழுத்து யெது
பல பட்டககாரரும் பழைய கோட்டை பட்டம்
சக்கரை மன்றாடிய பட்டமும் தங்கரண
டாம் பாளையம் கொக்கு ஓட்டி வேணு
டையார பட்டமும் (ஏகா) காங்கையம் பாளையம்
பட்டமும் காடையூர் பட்டமும் ஐநூறு பிள்ளை
களும் சேர்ந்து திருக்கணக்கா வமிசைத்
தில் நற்குணம் படைத்த நாயகளும் நல்லகளி
கூர்ந்த நெஞ்சமும் பக்தியிலருமானவர்
கிட்டு அரிசிப்படியும் அரைக்கால் ரூபாயும்
மங்கிலியம் தவறாமல் கொடுப்போம்

10.

நாங்கள் கொடுக்கத்தவறினால் நீங்களே தயவு
செய்து எங்கள் குலத்தைக் காக்கவேணும்
யாதொருவர் இந்தவர்த்தனையில்லையென்று
அவனை ஊருக்குப்புறம்பயிலிய சுடுதப்படுத்
எரு. தி இந்தவர்த்தனைக்கி நாங்கள் கையயி லெடு
த்து இட்டு கொடுத்தோம் மாகலும் மங்கலம
தயத்து வெங்கலம் மெடுத்து சுவங்கிரம்வெ
ற்றுக கொள்வோம் — தேணடாயு மணி
லசசுயற

எடு 1. ஹ்ரீம
நணரக
குருவாழக
குருதேவதுன

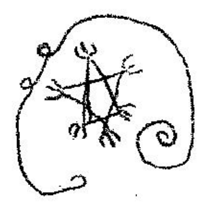

2. ஓம சுமுகாய நம
ஓம் ஏகதந்தாய நம
ஓம கஜகர்ணிகாய நம
ஓம லம்போதராய நம
ஓம விகடாய நம
ஓம விக்கிராய நம

3. ஓம கணாத்பதியே நம
ஓம தூமகேதவே நம
ஓம கணாத்ஷாய நம
ஓம பாலசந்திராய நம
ஓம கஜானனாய நம
ஓம வக்கிரதுண்டாய நம
ஓம சூர்பகர்ணாய நம
ஓம ஹேரம்பாய நம
ஓம ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம

4. சுலோகம
சுக்லாம்பரதரம
விஷ்ணும
சசிவர்ணம் சதுர்புஜம
பிரசன்னவதனம
தியாயேத் சர்வவிக்னோப

௭௭. ஹாரம நன்றாக குருவாழ்க குருவெதுணை.

திருமருவும் வச்சிரத்தினை தூண்
கள் நாட்டி செம்பவழ விட்டமது-
மீது சேர்த்தி குரு மருவு மாணிக்க
ச் சப்பரமிட்டு கொளுங்கதிர முத்துச் சரங்கள்
குலவாகத்தூக்கி பெருகுதமை. தங்கக்கிளி
நாட்டி பேசரும் கோமளப்பலகை. இரங்க
யேற்றி அருள பெருகும். பதுமினை யோர ஆடி
யூஞ்சல் அருணாறாறு குலமணியே ஆடி
யூஞ்சல்

௭௮. கட்டிய பொற துலப்பாகின். மாலையாட
தந்தொரு சலகக்கொடிகள் காதுணிடைஞ்சு
இட்டரதத்தின கெயிரமை தொழ்லாட
எந்தபதக்க வச்சிரமணி மார்பிலாட
பட்டுடுடன பாதசரம் தாளு மாடா
பன்தை வயுடன் திருமாலு திருவு மென்ன
அஷ்டதிசையகள பெருகோர ஆடியூஞ்சல்
அருணாறாறு குலமணியெ ஆடியூஞ்சல்

௭௯. திருமருவும் காவிரிபூம்பட்டண-சிவநடியார்
கெட்டதெல்லாம் கொடுப்பொமென்ன
விருப்பட தொடுக்கட்ட அரன் செதியபாமெ.
சிவநடியார்யுனதில்லானெ குருகலேவணக
கெட்டவுடன் தாழில் விளைந்து தாயெயிங்கி
வருடனெவரமெ அருளுகொ
பல குலத்தோர ஆடியூஞ்சல
அருணாறாறகுலமணியெ ஆடியூஞ்சல

௮௰. மங்கையர்கள் சோபனங்கள் வாழ்த்திப்பாட
மறையோர்கள் ஆசீர்வாதங்கள் செய்ய
தொங்குலவுங் குழல்மடவார் ஆலத்தியெடுத்
தொழவேறுமந்த்ரங்கிளையார் நையுமென்ன
துங்கமிகும் பந்துசன சமுத்திரம் போல
தோழியிரு பாலத்திலையுஞ் சூழ்ந்து காக்க
அங்குலவு கொடை புகழ் ஆடீர் ஊஞ்சல் ஐயனார்
குலமணியே ஆடீர் ஊஞ்சல்

௮௧. செம்மேர்த்தியான சொக்கநாதருக்கினந்
திருமு சந்தனக்காப்பணிந்து வெண்மேத்தி
பசிக்கமி இலகுகுதோமென்ன விருதும் பூண
இருந்தவரை அரனாராமம் ஆம் மேர்த்தியா
நப்பருப்ப முன்னைதன்னை சுந்தர மதுராபுரைத்து
தாரணியாளும் அம்மேரதிரு குலதிலகர்
ளோர் ஆடீர் ஊஞ்சல் ஐயனார் ராகுலமணியே
ஆடீர் ஊஞ்சல்

௮௨. செக்கர்ந்த்தவர பாதமோரவா நின்ற
செந்தமிழ் சமயாதருக்கு தொரும்போ
மென்ன ழிக்கம கடநதன் வளரப்ப அரவாயு
யானை மேவிய சம்பந்தாருளாலெ துக்கதிவெ
னெசயதந்த வோர
தமமைதணையனை நத பட்டணத்து நாயம
அக்குலத்தில் வந்துதித்தோர் ஆடீர் ஊஞ்சல்
அயினார் குலமணியே ஆடீர் ஊஞ்சல் — சுட

13.

அ௩. சுமானித் தெலக்காரர் வடியாக் கொண்டு
தேயங் கொடிவென கொவண மிந்தருக்கிழல்
குமாரவேலர் தனைய அடிகள் பொற்ற
சௌவண தேனே வளக்கொட்டு கயிலேற்றி
திமந்தின மாய்கை யருந்தார்கள் தாமும்
செரவொண்ண னேரேற்றச் சென்று சேரும்
அம்பிரத்தி குலத்திலுள்ளோர் ஆடிஞூஞ்சல்
அயினாறு ஞர் குலமணியே ஆடிஞூஞ்சல். ௩௨

அ௪. பானலங்ககனும் மை பங்கனடியாரக் கொண்டு
பகரந்த நிருமை நிறும் மனுமடமையான
நானிலமும் தவனடியார் ரூகி மெவ
நல்லறுது கொடுப்பதான விளக்கி மெல்
வைத்தெல மபுகுலை மணியாழ் முகத்தை
நோக்கி செவ்வைகத்துன வெட்டு கலிகம்ப
நாயார் அனைவர்தன் கொத்திலுள்ளோர்
ஆடிஞூஞ்சல்
அருணாறு ஞர் குலமணியே ஆடிஞூஞ்சல். அ௪

அரு. செபமணிக்கணவரு நீற்றுப்ப
தின சுவை செரமாங்கனி தின்பாரோர
வெம்மை மிகப்பசிக்குதே வருநீதாமென்ன
மேலியொருகள் யெங்கெயென்று கேட்க
தம்மை நீத்தெனயரு - யருளான நல்கி தவர
கடமை வடிவாகி திருக்காரைகாரக்க
அம்மை திருகுலத்திலுள்ளோ ஆடிஞூஞ்சல்

14.

அயனிஞாற்றுக் குலமணியெ ஆடிரூஞ்சல்

அ௬. தென்னாரும் அளகாபுரக்குந் துயசிர
வச்சிர நவன செரகொான
மின்னாரும் புகள்தர வெ யிலங்கை வெந்தை
மிளவைக்குதயரதுள சேரகொான யென்று
ரும் புகள்தர வெ யிலங்கை வெந்தை
மின்றருரும் நவனனை யிலங்கை வென்றன
அணாழில் நடை கொண்டார ஆடிரூஞ்சல்
அருளாற்றக் குலமணியெ ஆடிரூஞ்சல்

அ௭. செய்யா[illegible]மெ சிரகத்தார் வாழி வாழி
செய மருவும் திங்கத்துவசம் வாழி வாழி
துய்யநடை மாழுகைதான் வாழி
சூரும் உரவன் முறையார் வாழி வாழி
மையல் புகள்ரொணசிவம் வாழி வாழி
மாணிக்க வாழ் மனையார் வாழி வாழி
அய்யமிரு நதென்னரும் வாழி வாழி
அருளாற்றக் குலமணியெ ஆடிரூஞ்சல்.

ஸ்ரீராம செயம் வேல்மயில் துணை
விபாவருசம் கார்த்திகைமாசம்ய எடிதெதி
யல வருசல்பாட்டு யெழுதி முடிதும் சம
பூரணம் யெழுதினது காவியக்கார் தில்லைநாய
கம் பிள்ளை யெழுதினது ௳